

Majetkové zázemí českých kolegiálních kapitul prodělalo od svého vzniku značné proměny. Zpočátku byl kapitulní majetek užíván společně všemi kanovníky, jak naznačují zakládací listiny nejstarších českých kolegiát, v nichž jsou donace adresovány kapitulám jako jednotné instituci. Zatímco o společném soužití kanovníků pod jednou střechou panují určité pochybnosti, svůj majetek získávala kapitula skutečně jako celek. Někdy mohl být zvýhodněn představený kap i tu ly, i když tato praxe již odporovala původním ideálům. Jak kanovníci tento společný majetek užívali, není zcela jasné (zda se scházeli u jednoho stolu, což asi v případě ženatých kanovníků nepřicházelo v úvahu, nebo zda každý kanovník dostával nějaký procentuální podíl).

V průběhu 12. a 13. století dochází k výrazným změnám ve skladbě kapitulního majetku a dosud společné jmění je rozděleno mezi jednotlivé kap i tuláry, kteří si své díly sami spravují a užívají jejich výnosy. Z kapitulního zboží se vydělují prebendy jako hmotné zajištění pro jednotlivé kanovníky, vedle toho pak zůstává část zboží nadále ve společném užívání celé kapitulní korporace, které slouží k zabezpečení provozu kostela a jeho výbavě, k vyplácení příspěvku kanovníkům přítomným v kapitulním kostele při bohoslužbách, případně jsou jako tzv. obedience pronajímány jednotlivým členům kapituly. Rozpad společného majetku v kapitulách byl provázen přeměnou kanovníků původně sídlících u kapitulního kostela v kanovníky světské a umožnil rozmach mnohoobročnictví, rozšířené v době předhusitské.